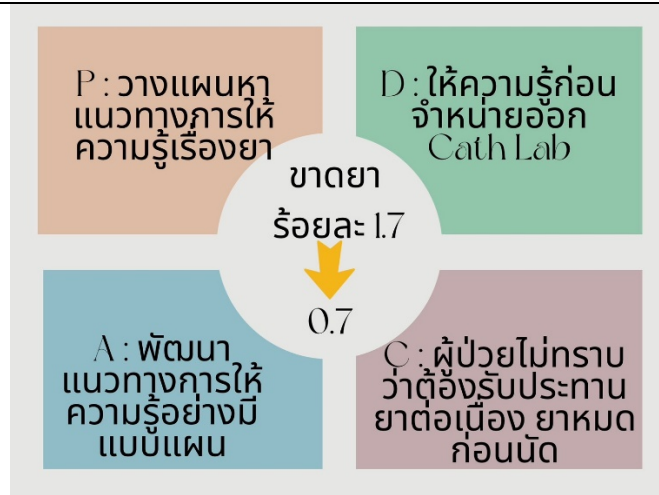

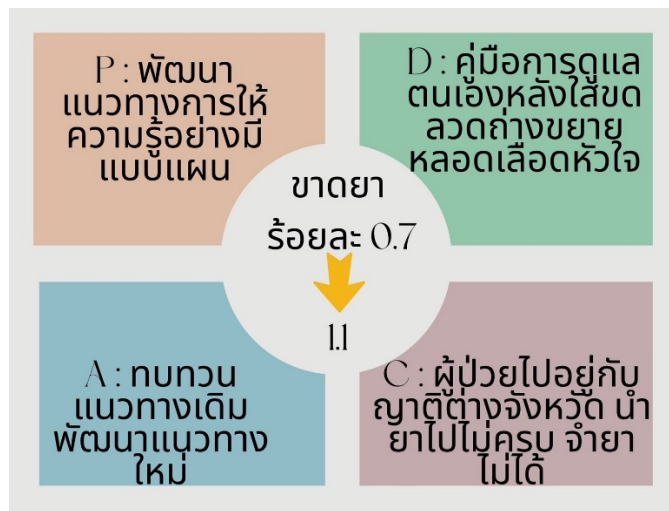
**การพัฒนาแนวทางการให้ความรู้เรื่องยาต้านเกล็ดเลือดในผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ขดลวดถ่าง
ขยายหลอดเลือดหัวใจก่อนจำหน่ายออกหน่วยตรวจสวนหัวใจและหลอดเลือด**

ชื่อผลงาน CQI	การพัฒนาแนวทางการให้ความรู้เรื่องยาต้านเกล็ดเลือดในผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจก่อนจำหน่ายออกหน่วยตรวจสวนหัวใจและหลอดเลือด
หน่วยงาน	หน่วยตรวจสวนหัวใจและหลอดเลือด โรงพยาบาลลำปาง
คำสำคัญ	การใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจ , ยาต้านเกล็ดเลือด
สรุปผลงานโดยย่อ	ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบที่ได้รับการรักษาด้วยวิธีการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจ มีความจำเป็นต้องได้รับยาต้านเกล็ดเลือด 2 ชนิดเป็นระยะเวลา 1 ปี เพราะการขาดยาต้านเกล็ดเลือดเป็นปัจจัยสำคัญของการตีบซ้ำในขดลวด ดังนั้นผู้ป่วยทุกรายที่ได้รับการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจ จำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจ และรับประทานยาอย่างถูกต้อง การพัฒนาการให้ความรู้เรื่องยาต้านเกล็ดเลือดแก่ผู้ป่วย จึงมีความสำคัญที่ส่งผลให้ผู้ป่วยได้รับยาอย่างต่อเนื่อง
บริบท ปัญหา และสาเหตุโดยย่อ	หน่วยตรวจสวนหัวใจและหลอดเลือด โรงพยาบาลลำปาง ให้บริการตรวจและรักษาผู้ป่วยโรคหัวใจ ในเขตบริการสุขภาพที่ 1 ล้านนา 2 จากข้อมูลในปีงบประมาณ 2567 หน่วยตรวจสวนหัวใจและหลอดเลือด โรงพยาบาลลำปาง ได้ให้บริการผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ ที่ได้รับการรักษาด้วยการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจแบบ Elective case PCI จำนวน 295 ราย คิดเป็น 46% หลังทำการหัตถการผู้ป่วยเข้ารับการรักษาอาการในห้อง Recovery room เป็นเวลา 2 ชั่วโมง เมื่ออาการคงที่จึงจำหน่ายผู้ป่วยออกจากหน่วยตรวจสวนหัวใจและหลอดเลือด เพื่อพักฟื้นสังเกตอาการเป็นเวลา 1 คืน วันรุ่งขึ้นหากไม่พบภาวะแทรกซ้อนสามารถจำหน่ายผู้ป่วยออกจากโรงพยาบาลได้ ดังนั้นระยะเวลาที่ผู้ป่วยพักรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลเป็นระยะเวลาเพียง 1 วัน ทำให้การให้ความรู้การปฏิบัติตัวหลังทำการหัตถการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจแก่ผู้ป่วยและผู้ดูแลมีน้อย และในผู้ป่วยบางราย มีข้อจำกัดในการรับขอมูลการให้ความรู้ เช่น สูงอายุ หูตึง ไม่สบายหลังทำการหัตถการ ไม่รู้จักยาที่ผู้ป่วยจำเป็นต้องรับประทาน และไม่สามารถจดจำข้อมูลได้ทั้งหมดเป็นต้น การให้ข้อมูลเรื่องการรับประทานยา โดยเฉพาะยาต้านเกล็ดเลือดมีความสำคัญมาก เนื่องจากการรับประทานยาต้านเกล็ดเลือดอย่างต่อเนื่องตามแผนการรักษา สามารถป้องกันการตีบซ้ำในขดลวดได้ ซึ่งในปีงบประมาณ 2567 พบว่ามีผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจมีการตีบตันซ้ำในขดลวด จำนวน 3 ราย คิดเป็น 1.7% และพบว่ามีผู้ป่วยจำนวน 3 ราย ขาดยาต้านเกล็ดเลือดจึงส่งผลให้เกิดการตีบซ้ำในขดลวด ส่งผลให้ต้องเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลซ้ำ และมีผู้ป่วย 1 รายที่ต้องเข้ารับการรักษาด้วยวิธีการผ่าตัดทำทางเบี่ยงหลอดเลือดหัวใจ
เป้าหมาย (purpose)	เพื่อให้ผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจได้รับยาต้านเกล็ดเลือดครบสองชนิด (DAP) เป็นระยะเวลา 1 ปี
ตัววัดความสำเร็จที่สำคัญ	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้ป่วยได้รับความรู้เรื่องยาต้านเกล็ดเลือดก่อนจำหน่ายออกหน่วยตรวจสวนหัวใจและหลอดเลือด ร้อยละ 100 2. ผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจไม่ขาดยาต้านเกล็ดเลือด ร้อยละ 100 3. ผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจไม่เกิดภาวะตีบซ้ำในขดลวด ร้อยละ 100

กิจกรรมการ
พัฒนา
(process)

ครั้งที่ 1

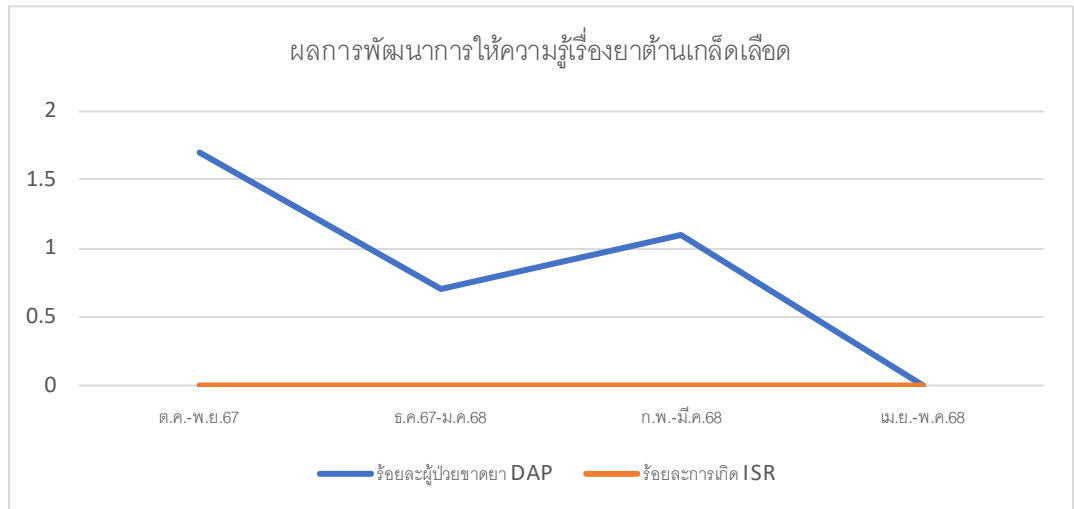

ครั้งที่ 2

ครั้งที่ 3

การประเมินผล
การเปลี่ยนแปลง
(performance)

ผลการดำเนินงาน ผู้ป่วยประเภท Elective case PCI ที่ได้รับการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจ ได้รับความรู้เรื่องยาต้านเกล็ดเลือดก่อนจำหน่ายออกหน่วยตรวจสวนหัวใจและหลอดเลือดทุกราย

การพัฒนา ครั้งที่ 1 พบว่า มีผู้ป่วยขาดยาต้านเกล็ดเลือดร้อยละ 1.7 วิเคราะห์สาเหตุพบว่าผู้ป่วยไม่ทราบว่าต้องรับประทานยาต่อเนื่อง จึงพัฒนาการให้ข้อมูลผู้ป่วยพร้อมญาติหรือผู้ดูแล อย่างมีแบบแผนโดยแพทย์และพยาบาล ติดตามผลการดำเนินงานพบว่า มีผู้ป่วยขาดยาต้านเกล็ดเลือดร้อยละ 0.7 จึงดำเนินการพัฒนาต่อ

การพัฒนาครั้งที่ 2 โดยการให้ความรู้พร้อมคู่มือสำหรับผู้ป่วยที่ได้รับการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจ ติดตามผลพบว่ามีผู้ป่วยขาดยาต้านเกล็ดเลือดอยู่ ร้อยละ 1.1 จึงดำเนินการพัฒนาต่อ

การพัฒนาครั้งที่ 3 เพิ่มการให้ QR code เรื่องยาต้านเกล็ดเลือดให้ผู้ป่วยและญาติสามารถเปิดดูยาที่ได้รับได้ ทุกที่ และติดตามอาการผู้ป่วยทาง line / โทรศัพท์ ติดตามผลการดำเนินงานต่อ ไม่พบผู้ป่วยขาดยาต้านเกล็ดเลือด และไม่พบผู้ป่วยที่มีการตีบซ้ำในขดลวดจากการขาดยาต้านเกล็ดเลือด

บทเรียนที่ได้รับ

การให้ความรู้ในผู้ป่วยโรคหลอดเลือดหัวใจที่เข้ารับการรักษาด้วยการใส่ขดลวดถ่างขยายหลอดเลือดหัวใจ โดยการให้ความรู้เป็นรายบุคคล ผ่านสื่อการเรียนรู้ แผนการสอน ภาพพลิก เอกสารแผ่นพับ คู่มือการดูแลตนเอง พร้อมทั้งให้ญาติหรือผู้ดูแลเข้ามามีส่วนร่วมในการรับฟัง และมีการติดตามข้อมูลสุขภาพและให้คำแนะนำทาง โทรศัพท์ สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้ป่วยมีความรู้เกี่ยวกับโรคและรับรู้ความสามารถในการดูแลตนเองดีขึ้น พร้อมทั้ง ปฏิบัติพฤติกรรมดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสม และโอกาสในการพัฒนาไปควรมีการจัดทำสื่อวีดิทัศน์ ลิงค์วิดีโอ เพื่อเป็นช่องทางให้ผู้ป่วยได้เข้าถึงความรู้และคำแนะนำในการดูแลตนเองเพิ่มมากขึ้น ทั้งขณะอยู่ในโรงพยาบาลและเมื่อกลับบ้าน

สมาชิกทีม

นางสาวนภาพร หอระดี	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางกฤษณา พิงศรี	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางเนาวรัตน์ เกาทัณฑ์	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางสาวภณิดา ตั้งทวีพัฒนกุล	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางนาตยา แสนคำ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางรัตนา วงศ์หาญ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางสาวศิริกาญจนา สายสืบ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางสาวหนึ่งฤทัย อวดกล้า	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
นางสุพรรณิ กิจพ่ายัพ	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ

	นางสาวณภานันท์สุวรรณวงศ์ พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ นางสุธาทิพย์ นมเนย นักเทคโนโลยีหัวใจและทรวงอกชำนาญการ
การติดต่อกับ ที่มงาน	นางสาวณภาพร หอระดี โทรศัพท์ที่ทำงาน 054-237400 ต่อ 1300 โทรศัพท์ 084-1690929 e-mail address: napaporn0603@gmail.com